

శ్రీ
అభినవసరస్వతి

యను నెక మాసపత్రిక

అష్టావధాని. జానపాటి వట్టాభిరామశాస్త్రిచే
బ్రచురింపబడుచున్నది.

గుంటూరుజిల్లా, పల్నాడుతాలూకా, జానపాడు.

సంపుటము

1914 అక్టోబరు.

సంచిక 10

విషయములు.

- 1 కృతివిమర్శము.
- 2 శివానందలహరి, తంగడరామకృష్ణకవి.
- 3 నూతనసంహిత, కొప్పరాజువరసింగయ్య.
- 4 శతమ రాజచరిత్ర, అన్నమరాజు రమణయ్య
- 5 స్వర్ణకార వ్యవహారము, ప్రతికాధిపతి

చందానిర్ణయము సంవత్సరమునకు

ప్రధానపోషకులకు రు 25 0 0 సహాయులకు రు 5 0 0

పోషకులకు రు 10 0 0 చందాదారులకు 2 0 0

చంద్రదికా ముద్రాక్షరశాల, గుంటూరు.

Printed at the Chandrika Press, Guntur
and Published at Janapadu, by the Editor Ashtavadhan
Janapati Pattabhirama Sastry.

బహుమానము. ప్రకటన బహుమానము.

అందమైన వెండిగడియారము.

బకప్రసిద్ధిచేసిన కంపెనీవారివలన సందేహములేక
ఇవ్వబడును.

ఇండియా, బర్మా, సిలోన్ మొదలగు ప్రదేశములలో వేలకొ
లది జనులు రూ 1-2-0 పంపి పైజెప్పిన గడియారమును స్వల్పప్రయ
త్నముతో పొందివచ్చుదు అదేవిధముగ మీగున్న పొందుటకు యిదే
సమయము. తప్పక నేడు మాయొక్క సిరాఅద్దక తానుగా సిరాయె
త్తుగొనివ్రాయ 14 కారటు రోలుగోల్డు కలవేసిన పౌంట్స్ పెన్నుకు
గాను రూ 1-2-0 పంపి పైచెప్పిన గడియారమును పొందుటకు ప్రయ
త్నించుము. ఈగడియారములకు రీసంవత్సరములగ్యారంటియివ్వబడును
ఎడ్వర్డు కెవెంటరన్' అండుకో మదరాసు.

—* ఈ నెలసాము చెల్లించిన చందాదారులు *—

- 1 గారివెద్ది సదాశివయ్య గారు త్రైసెన్సుగుమాస్తా నకనకల్లు
- 2 ములుకుట్ల నుబ్రహ్మణ్యము గారు నూలుమాపురు భీమవరము
- 3 బెల్లంకొండ నరసింహారావు గారు పమడిపాడు
- 4 బెల్లంకొండ శ్రీకృష్ణారావు గారు పమడిపాడు
- 5 పన్నాల బుచ్చిరామయ్య గారు గుంటూరు
- 6 గొల్లపూడి లక్ష్మణశాస్త్రి గారుటవుకొనూరులుఅంధ్రోపాధ్యాయులు బెజవాడ
- 7 సోమయాజుల నరసింహము గారు బెజవాడ
- 8 డి మోషే ఎ శ్రీకాసునూడెంటు పిడుగురాళ్ల
- 9 వుల్పిరామయ్య గారు శేరికలపూడి
- 10 వేలమూరి గోపాలకృష్ణయ్య గారు బెజవాడ
- 11 పుచ్చాపీతారామశర్మ గారు వెదకొండూరు
- 12 భువనగిరి సోమయాజులు గారు డిస్ట్రిక్టుమున్సిఫో కోటుకొక్కూరు నరసరావుపేట
- 13 నూరి వెంకటనరసింహము గారు క్షేత్రం బెజవాడ
- 14 సన్నిధానము విశ్వనాథశాస్త్రి గారు త్రైసెన్సుగుమాస్తా చౌటపాపయపాలెము
- 15 పప్పు సీతాపతి గారు పిడుగురాళ్ల
- 16 చివుటల శ్రీరామశర్మ గారు నాగులుప్పలపాడు
- 17 ప్రథల వెంకటసుబ్బయ్య గారు స్పెషల్ రివెన్యూయినస్పెక్టరు గారు సిరిపురము
- 18 మద్దలపల్లి గురుబ్రహ్మణ్యము గారు తాలూకాకొక్కూరు నరసరావుపేట
- 19 వేలమూరి అంజనేయశాస్త్రి గారు డిటా
- 20 అంబిపూడి విశ్వనాథస్వామి గారు నందిగామ
- 21 కాతా పుండరీకాక్షిండు గారు జిల్లాకోటు క్షేత్రం గుమాస్తా గుంటూరు
- 22 బెల్లంకొండ సీతారామబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి గారు గుంటూరు

అభినవసరస్వతి

సంపుట 6.

జాననాడు
ఆనంద సం॥ ఆశ్వయుజమాసము.

సంచిక 10

కృతివిమర్శము.

ఉమాపతివిజయము—ఇయ్యది యేటుగూడుసీతా రామయ్య గారిచేవ్రాయబడిన యొక నవల-సామాన్యము గాఁ జనుఁగు బాసనర్థము చేసికొనుచుఁ జదువ నేర్చిన సకలజనులకును దెలియఁదగిన నులభశైలిలో వృదుమధురవగనరచనగలిగి యలరారుచున్న యిది చక్కనిదృష్టాంతములతోను మంచినీతులతోను యుష్టులతోను నింపి చదువనారంభించినతర్వాత సమగ్రముగఁజదివినాని విడువకుండునంతటిస్థితిలోని కీగ్రంథముం దెచ్చినకవినవలాలేఖనసమగ్రుండనుట నిర్వివాదాంశము-కాని యిందలివిషయముమాత్రము విచారణీయము-గ్రంథకర్త సంఘసంస్కృతకర్తయై హిందూసంఘదోషములవెల్లడిపణుపనే యిదివ్రాసిన ట్లభిప్రాయపడుచున్నవాఁడు-హైందవులు కేవలము నిర్దోషులేయై విభుక్తకర్తారానుస్థానపరతనే వర్తించుచుండిరని మేము చెప్పసాహసింపముకాని యీగ్రంథకర్త దోషములనిచెప్పినవిమాత్రము కొన్నిదోషములుకావని ఘంటాపథము గాఁ జెప్పఁగలము-వేదములపారుషేయములో పారుషేయములో జాతి భేదము విధివోదితమో తదిచ్చిన్నమో వేదశాస్త్రపరిశ్రమవేద్యముకాని యత్కించిదాండ్లయభ్రామాభ్యసనము ననుసామాన్యజనమాత్రామోదక నవలారచనానుకాని త్రైలింగ భాషాపాండిత్యసంపాదనమునను దెలి-గుఁదగినదికాదు-పాశ్చాత్యవిద్యాలేశపతనమాత్రముననే పాశ్చాత్యవేషభాషయందు బద్ధాదరులైన పండితంతువులు పెద్దయుపన్యాసకులై సభలకెక్కినాచారీనాచారముల స్వేచ్ఛానుసరణముగఁ దమ శుష్కతర్కములచే ఖండింపదొరకొనుటయు వేదవేదాంగాది వివిధవిద్యాప్రవీణులగు విద్వచ్ఛాండవులు వివాదభీరువులై వినుకుతూహలముతో విచ్చేసిన విధేయులమ్రాలనే తమవిద్యావ్యాపనముచేయుచుండుటయు సంఘసంస్కారము వింతగాబ్రబలటకు ముఖ్యహేతువులైనవి-గీర్వాణవాణీనైపుణిగల సర్వసహానుపర్వవర్యు లెంతవఱ కభినవసరస్వతిప్రాఘసరస్వతులుంబోలెఁ దామునా దూషణభాక్తులుకావలసివచ్చుననియు నందండుఁ దమవిత్తసమార్జనవ్యాపారమునకు

విప్పుమువాటిల్లుననియు నెవడేవాగునఁబడినమనకేమి, మనతరణోపాయమునముచూచుకొందమనియుండలంచుచు సంధ్యాసమయసముజ్జ్వంభమాణచంద్రోశేఖరజటాజూటనిస్సృత స్వర్గధునీనిష్కల్మషవారుణరీసంకాశ సర్వవేదశాస్త్రమయస్వకీయవాగ్ధ్యరిచే సభాస్థలముల సముపన్యసినపమొదలిడిరో యెంతవఱకు దూరాపాస్తదుగృతధ్యాంతములగు తమ సారవదుపన్యాసభానుబింబములచే సత్యేతరమేఘావరణగహిత సద్వార్తాప్రతికాభ్రవీధిని సమలంకరింపఁజేయరో యంతవఱకు లోకోపకృతికిఁబాటుపడుమంటిమని తలంచుచున్న లోకోపకృతిహేతుభూతులగు సంస్కర్తబ్రువుల వాగాడంబరములు జనలఁ గలవర పెట్టకమానవు. బర్హిర్ముఖభాషాపాండిత్యము బహుప్రయాససాధ్యమైనను పడంగనేత్రలును బధవాక్యప్రమాణపారావారపారిణులును మహామహనోపాధ్యాయులును నగు శ్రీమాన్ విక్కిరాల రాఘవాచార్యులుగారచే విలిఖితమై చెన్నపురి వసురత్నాకరముద్రాక్షరశాలలో విజయవత్సరశ్రావణపూర్ణిమయందే ముద్రాపితమై విజయముగాంచుచు 57 పుటల యొక సంస్కృతగ్రంథము వేదప్రామాణ్యమున వేరవిలసిల్లుచున్న యదికావునయనిందెప్పించి సంస్కృతభాషావిదులసాహాయ్యమున సర్వ మవగాహనచేసికొని యేతద్గ్రంథకృతప్రముఖసంస్కృతాస్తుతిపాఠకులు వేదముల యపారపేయతం గ్రసాయింతురుగాక.

సాత్రాజితీయము—ఇది బుద్ధిమతీవీలాస సత్యహరిశ్చంద్రియాది గ్రంథకర్తలగు బలిజేపల్లి లక్ష్మీకాంతకవిగారచే రచింపఁబడిన యొకనాటకము. ప్రాథమము రసవత్తరమును ననుట కించుకంతయు సంశయములేదు. ఇదియేయేసమయముల ఏయేపాత్రముల కేయేరసము లుచితములో యనియన్నియుం గనిపెట్టి చక్కని మృదుమధురశైలిలో వ్రాయఁబడియున్నయది కావునఁబ్రదిగ్భవమున కత్యంతయోగ్యమై కన్పట్టెడి. దీనివెలరు 0-14-0 వలయువారు “ చంద్రికాచైన్, గుంటూరు ” అని వ్రాయవలెను.

బాలనీతి—సికింద్రాబాదు మహబూబుకాలేజిలో నాంధ్రోపాధ్యాయులగు చివునుల అప్పయ్యశాస్త్రి గారచే వ్రాయఁబడినది మృదుపదభూయిష్టమైచక్కనిసులభశైలిలో బహుకథాదృష్టాంతపూర్వకముగ వ్రాయఁబడిన యానీతిబోధకగ్రంథము బాలరకేకాక పెద్దలకుఁగూడఁ బఠనీయమును నీతిదాయకమును ననుటకు సంశయములేదు విద్యాధుకలకు వచనరచనానుకూలమై యత్యంతనీతిప్రదమైన యిట్టిగ్రంథము లిదివఱకింగ్లీషుభాషలోఁగలవుకాని తెలుఁగుభాషను గడుఁదఱచు. దీనిని స్కూళ్ళలో నాంధ్రవచనరచనాసాహాయ్యాధకమై పఠనగ్రంథముగఁ దీనికొనిన లోకోపకారముగ నుండవలెను.

చును. ఇదియే ప్రథమప్రయత్న మగుటనో యేమొ శబ్దసుష్టుతయందును మఱి కొన్ని సం దర్శములయందును యక్కించిత స్థానిత్యములున్నను మొత్తమున కీ గ్రంథ మత్యంతా దరణీయమనుట నిర్వివాదము. వెల 0-8-0 వలయువారు నీకింద్రాబాదుకు గ్రంథకర్త షేర వ్రాసికొనవలయును.

శ్రీవిద్యావిమర్శ.— ఇది శ్రీల కత్యంతవిద్య యవసరమని బోధించుచున్న యొక చిన్న గ్రంథము. అనునూయా ప్రముఖభామినలు వేదాదులఁగూడఁ బఠించిరి కావున శ్రీలు సర్వశాస్త్రములం జదువను సర్వస్వాతంత్ర్యముకొ వహింపను నర్హులని వాదించెడి నవనాగరికుల యుక్తులు సప్రమాణముగా ఖండింపఁబడియున్నవి. “విద్యా ప్రవీణఃపశుః” అనునార్యోక్తిలాని పులింగనిచ్చే శమే యాయగ్రమును ద్రువపఱచుచు న్నుదని దీనఁ గడుఁజక్కగా సమర్థింపఁబడియున్నది. “పితారతుతికామారే” త్యాది శ్లోకోచాహరణ పూర్వకముగ శ్రీస్వాతంత్ర్య మిందు ఖండితమైయున్నయది. దీనివెల 0-1-0 వలయువారు గ్రంథకర్తయగు కే. వి. శేషాచార్యగారి షేరఁ గడపకు వ్రాసికొనవలెను.

గురుస్మృతి.

- కా॥ శ్రీమన్నిర్మలబుద్ధిశాలియు విపశ్చిత్తచయాగ్రేసరం
డామూలాగ్రకలాల్పి రామడుగు వెంకయ్యాభిధానుండు నీ
భూమింబాసి దివంబుఁజేరనరిగెం బుణ్యంపుఁగృష్టాప్తమిత్ర
సామాన్యంఁడె కలాపురంధ్రనుదుటకొ సంధించి భూతిం గటా॥ 1
- చ॥ అకటకటా! పురాతనకర్ణావముల్ తెగవారగు టు త్తదౌ
సెకొ, కలికాలమందున బుద్ధోత్తములండరు, జ్ఞానసీనుకొ
వెకలులు వృద్ధిగాంతురని వెంకయశాస్త్రీనుదాహరించె న
... వెంకలసరోజసంభవుఁడు వెట్టిపురాణభయంకరోక్తికికొ॥ 2
- చ॥ వెఱవకుమోబృహస్పతి! వివేకితనిన్నె దిరింపఁడాతఁ డో
సురవర! నీసుధర్మ పరిశుద్ధతగాంచెడివేళవచ్చె నో
సరసిజనూతి! నీవు భువి జ్ఞానసీనుడవంచుఁడేలె నీ
ధర మృతిస్పష్టిజేసి బుధదారుణమారణ మాచరించుటకొ॥ 3
- ఉ॥ ఎందఱునిన్ను బొందరువహీస్థలి, నిన్నెనిహాటనింపరిం
కెందఱు నీమహాత్ములటు లీగతి ని స్పృహిమానదృష్టిచే

బొందిరటమ్మకి నీదయనపూర్వకృతాఘకదంబకంబె నిక
బొందెను గాక, యీఘనుఁడుపోయిననుంటి వెటో కలాసతీ॥

4

సీ॥ అకట సంస్కారవిద్యాపాటవమ్ముచే నలరుపండితుఁ డొ కంఠై నలేక
పండితుఁడున్నవో వానికావిద్యనుం దగినంత మంచిజ్ఞానమ్ములేక
జ్ఞానమ్ముగల్గ నవ్వానికెన్నడు కళాదానతాత్పర్య మింతయునులేక
గురుతాప్రవర్తన గతిమగల్గిన నట్లు చదువుచెప్పఁగఁ దగుశక్తిలేక

గీ॥ ఇన్నిగల్గినమహితాత్ముఁ డెవ్వఁడనుచు! నవనివెతకించి వెతకించి యనఘమాతిక
వెంకయాఖ్యుఁ జేకొనిపోతివే! మొగంపు! వాసిదీరఁగ దేవేంద్ర! పాపివగుచు॥ 5

మ॥ మును మద్దేశికులమ్ముజంపినపుడే మోమంతవాయంఁగఁబే
ట్టివచీవాట్లవి యప్పడేమఱచియుంటే యీగతికొ స్థిగుమా
లినజన్మమ్ముదియిందుకెత్తి తివి? దుగ్గీలాసుఁతారస్వరూ
పుని మద్దేశికుఁగూడఁ జంపితిమ్మతీ! పుణ్యైఘదూరాకృతీ॥

6

ఉ॥ అంబ! గతించెమద్దురుఁడు నస్మదదృష్టమిట్టిలుండె, దుః
ఖంబది యెంతవోలినను గాల్గదలింపకయుండె, నీదుభా
వంబు కృపాకరంబయినఁ బౌయక యయ్యనఘుండె నూఱుజ
న్మంబులకైన నన్నిడక నాగురుండె యలరారఁజేయుమా॥

7

తెలికెప్పలి రామచంద్రయ్య.

శ్లో॥ నదుపచారవిధి వ్యనుభోధితాం సవినయాం సుహృదం సముపా
శ్రితాం మమసముద్ధర బుద్ధిమిహాంప్రభో! వరగుణేన నవోధవధూ
మిన॥

తే॥ యుష్మదుపచారముల శిక్ష మొంది సనయ
యగుచు సద్భదయంబును సాశ్రయించి
యుండినటువంటి నాబుద్ధి కొనగిసుగుణ
ముద్దరింపునవోధన స్తోమహేశ! ॥

శ్లో॥ నిత్యం యోగినుసస్పరోజదళసంచారక్షమ స్వత్కృమః
శంభో! వేన కథం కఠోరయమరాడ్వక్షుఃకవాటక్షతిః
అత్యంతం మృదులం త్వదంఘ్రియుగళం హా మే మన శ్చింతయ
త్యేత స్లోచనగోచరంకురువిభో! హస్తేన సంవాహయే ॥

చ॥ నిరతము మానిచి త్తవరసీరజమంద భవత్పదక్రమం
బరయఁ గృతాంతువక్షుః మహాకఠినం బెటుతన్నఁగల్గెనో
హర! భవదంఘ్రివల్లవము నాస్థభజించెడి మన్మనంబు, త
స్పరణము నేత్రగోచరముసల్పిన నొత్తెదఁ జేర్చి యూరుపైకొ॥

శ్లో॥ ఏష్యత్యేషజనిం మనోస్యకఠినం తస్మిన్నటానీతి మ
ద్రాక్షోయై గిరిసీమ్ని కోమలపదన్యాసః పురాభ్యాసితః
నోచే ద్దివ్యగృహాంతరేషు సుమనస్తల్పేషు వేద్యాదిషు
ప్రాయత్సత్సు శిలాతలేషునటనం శంభో! కిమర్థంతవ ॥

మ॥ “జననంబందునువీఁడు, వీనిహృది యశ్శ్రవాయ మండేజరిం
తు”నటంచుక నను రక్షసేయఁ గిరియందుం ద్వత్పదన్యాస మ
ల్లన నభ్యాసముచేసియుంటివి, అటుల్లాకున్నఁ బూపాన్ములుకొ
ఘనవేదీస్థలదివ్యసద్మములు నున్లకొ తాల నర్తింతువే ॥

శ్లో॥ కంచిత్కాల ముమామహేశ! భవతఃపాదారవిందార్పణైః
కంచి ధ్యానసమాధిభిశ్చ సతిభిః కంచి త్కఠాకర్ణణైః

కంచి త్కంచదవేక్షణైశ్చ నుతిభిఃకంచి ద్దశామీద్యశీం
యఃప్రాప్నోతిముదా త్వదర్పితమనా జీవన్ సముక్తఃఖలు ||

ఉ|| త్వన్న తిఁగొంతకాలము భవత్పదపూజలఁ గొంతకాలముకొ
సన్ను తిఁగొంతకాలమును సత్కథలకొ మఱికొంతకాల మీ
తెన్నున యుష్కదర్పితమతి స్మదమందెసిమాసవుండు వి
ద్వన్ను తిగాంచి ముక్కుడగుఁ దా సశరీరముగకొ మహీస్థలికొ || 81

శ్లో|| బౌణత్వం వృషభత్వ మర్థవపుషా భాగ్యాత్వ మార్యావతే!
ఘోణిత్యం సఖితా మృదంగహతా చేత్యాదిరూపందధా
త్వత్పాదే నయనార్పణంచకృతవాక త్వద్దేహభాగోహరిః
పూజ్యాతూజ్యతర స్సవన సహిచే త్కోవా తదన్యోధికః ||

మ|| శరభావంబు వృషత్వమర్థతనుచే జాయస్వరూపంబు సూ
కరభావంబు సఖిత్వముకొ వరమృదంగధ్యానకృత్త్వంబునుకొ
ధరియించెకొ నయనారవిందమునిచెం ద్వత్పాదమూలంబునకొ
హరి యుష్కత్తనుభాగి, పూజ్యఁ డతఁడేయకా నెల్లరం జూడకకొ ||

శ్లో|| జననమృతియుతానాం సేవయా దేవతానాం
నభవతిసుఖలేశ స్సంశయోనాస్తి తత్ర
అజని మమృతరూపం నాంబ మీశం భజంతే
యథహపరమసౌఖ్యం తేహిధన్యా లభంతే ||

చ|| జనిమరణంబులందుదివి షత్తులఁగూరిచిచేయుపూజచే
తను లవమాత్రమేని సుకృతం బొడఁగూడదుగాన నెవ్వఁడై
నను జననాంతశరామ్యుడగు నందితురంగునిసేవసేయ నిం
పెనయ సుఖాలవాలమయి యెంతయు ధన్యతగాంచు నిబ్బువికొ ||

శ్లో|| శివ! తవపరిచర్యాసన్ని ధానాయగౌర్యా
భవ! మమగుణధుర్యాం బుద్ధికన్యాం ప్రదాస్యే
సకలభవనబంధో! సచ్చిదానందసింధో!
సదయ! హృదయగేహే సర్వదా సంపసత్వం ||

చ॥ శివ! భవదంతికంబునను నేవయొనర్చుచుఁ జాలభక్తిచే
 శివకనుకూలగఁ మెలఁగ శీఘ్రమ సద్గుణధుర్యయైన మ
 త్సవినయబుద్ధికన్యకను సమ్మదఁకుప్పగనిచ్చువాఁడ నీ
 యువతులఁగూడి యెల్లపుడునుండుము మద్భదగారసీమలోఁ ॥ 84

శ్లో॥ జలధిమధనరత్నో నై వపాతాళభేదీ
 నచనసమృగయాయాం నై వలుభ్యప్రవీణః
 అశనకుసుమభూషావస్త్రముఖ్యాం సపర్యాం
 కధయకథమహం తే కల్పయాసిందుమాళే! ॥

శా॥ బాళిక్ వార్ధిమధింపఁజాల,మృగాయాపాండిత్యముఁ లేదు,పా
 తాళప్రాంతముకేగశక్తుడనుగాఁ,తధ్యంబుగా నెట్లు లే
 హాళింగూర్తును బ్రాశనాంబరమణిహారంబులిప్పట్లనో
 బాలర్షాధిపహాళి! చెప్పఁగదవే బాగ నుపాయంబిటఁ ॥ 85

శ్లో॥ పూజాద్రవ్యసమృద్ధయోవిరచితాః పూజాంకథంకుర్మహే
 పక్షీత్వం నచవాకిటిత్వమపి సప్రాప్తంమయాదుర్లభం
 జనేమస్తకమంఘ్రిపల్లవ ముమాజానే!నతేహంవిభో!
 నజ్ఞాతంహి పితామహేన హరిణా తత్త్వేన తద్రూపిణా ॥

మ॥ నినుఁబూజింప సమస్తవస్తుచయముఁ నేగూర్చుకొంటిక్ భవ
 ద్ద సమూర్ధాంఘ్రులనెట్లుకాంచఁగలఁచక్రకాంఘ్రకృతిఁ నూకరే
 త్తనుఘండాల్చిన బ్రహ్మకేశవులు పంతంబూవి యుభ్రగలు మే
 దిని సాంతంబునుజొచ్చి కానరుకి దా దేవాదిదేవా!శివా! ॥ 86

శ్లో॥ అశనం గరళం ఘణీ కలాపా వసనం చర్మచ వాహనం మహాక్షః
 మమదాస్యసికిం కిమస్తిశంభో!తవపాదాంబుజభక్తిమేవ దేహి ॥

మ॥ హరి!నిఁ వేడిన నేమియీఁదలఁచొ యాహా!నిపుభక్షించుట
 ల్లరళం బంబర ముత్తకృత్తి నదలంకారంబు కాకోదరాల
 తురగం బుక్షము వీనినొల్లఁజుమినే దుఃఖాబ్ధికిం బోతమై
 ధరఁ బ్రఖ్యాతినిగాంచు నీదు పదపద్మద్వంద్యభక్తివినా ॥ 87

శ్లో॥ యదా కృతాంభోనిధిసేతుబంధనః కరస్థలాధఃకృతపర్వతాధిపః
భవాని తే లంఘితపద్మసంభవ స్తదాశివార్చాస్తవ భావనక్షమః॥

మ॥ ననధింగట్టిన రామురూపమును గీర్వాణాగ్రుణాకారముఁ
ఘనవింధ్యారి యగ స్త్యుతేజమును సే గాంచంగసద్భాగ్యముం
దినఁ బూజానుతిభావనల్లని రహిం దీపించుటేకాక మే
దిని న న్నందఱుగొప్పజేసెదరు ధాత్రీభృత్సుతావల్లభా॥ 88

శ్లో॥ నతిభిర్ను తి! భి స్త్వమీశ! పూజావిధిభి ర్ధ్వాననమాధిభిర్ను తుష్టః
ధనుమాముసలేన చాశ్శ్రీభిర్వా వద తేప్రీతికరం తథాక గోమి॥

క॥ నతినుతిపూజాధ్యానస్థిశులంగావింపఁ దృప్తిజెందవునవు
దతముసలశిలాధనువులనతిత్వప్తిజెందెదేని యటులెఱునర్తు ॥ 89

శ్లో॥ వచసా చరితంవదా మిశంభోరసాముద్యోగవిధాసు త్యేవ్రవస క్తః
మనసాకృతి మిశ్వరస్యసేవే శిరసాచైవ సదాశివంసమామి॥

క॥ భవదుద్యోగపువిధులఁ
శివ! యెఱుగమి శిరమువంచి చేయుచుఁబ్రణతుల్
భవదాకృతిమనమునఁగని
తవిలివఱించెదనునోటఁ ద్వచ్చరితంబు॥ 90

శ్లో॥ ఆదావిద్యా హృద్గతా నిర్గతాసీ ద్విద్యా హృద్యా హృద్గతా త్వ
సేవే నిత్యం శ్రీకరం త్వత్పదాబ్జం భావే ముక్తే రాజనం రాజ
[త్రప్తసాదాత్
[మహాశే॥

ఉ॥ శంకర! సీయనుగ్రహము సాంద్రముగా ననుఁజెందినందుచే
పంకటపెట్టుచుకొమది ననాదిగనుండువిద్య నప్తమై
యంకురమందెవిద్య, యింక నాత్మభజించెద ముక్తీహేతువుక
బంకవిభంజకంబునగు త్వత్పదతామరసంబు భక్తిమై॥ 91

సీ॥ ఏదేవుఁజూడఁగా వేదాశ్చిఁబఱియింతు

రధికులై బ్రాహ్మణులధికభక్తి

ఏదేవవరుఁగూర్చి యెంతయుయజ్ఞముల్

శ్రద్ధఁ జేతుగు విప్రజనులు మునులు

నేదేవుఁజూతురు హృదయాబ్జవీరిక

యోగమార్గంబున యోగిజనులు

నేదేవుకరుణచే నిందిరాధీశుండు

విశ్వంబుపాలించు విభుతగాంచు

గీ॥ నెవఁడుపుట్టించె ధాత నయ్యిశ్వరేశు

సశ్యవిజ్ఞాను సాంబుని సర్వఫలదు

భవవినాశకు శివుఁ గాంచి భక్తి సురలు

సన్నుతిందిరి గద్గదస్వరముఁజోడ ॥

91

తే॥ అంత దివిజలఁజూచి కాలాంతకుండు

“తుష్టినొందితి మీమహాస్తుతులవలన,,

ననుచుమరలంగఁ జూచి యవ్యసజనాభ

ముఖ్యుదివిజలకనియె సమ్మోదఫణితి

92

సీ॥ “పరత త్వమననేన, పరికింప నాయందు

సృష్టియు స్థితియునుఁ జెలఁగి లయము

గను విశ్వ మింతకుఁగారణంబగునాకు

నధికుండు నిముఁడుదా సరయలేఁడు

మత్స్వరూపజ్ఞాన మది ముక్తియననెప్పు

సట్టివిజ్ఞాన మత్యధికధిష్ఠ

మోక్షేకదేశాంతమున ఏతకర్ముండై

యజ్ఞాదిక్రియలు బ్రహ్మోపకాణముగ

సలిపి గతపాపుఁడై శివజ్ఞానియైన
 సద్గురుని జేసి వేదాంతశాస్త్ర)సమితి
 శ్రవణమొసరింపఁబొడముఁ దత్త ణమునందు
 సన్నుఁగనువాఁడెసర్వజ్ఞుఁ డెన్నికొనఁగ॥

93

తే॥ ఇట్టివేదాంతవిజ్ఞాన మెల్లమీకుఁ
 జెప్పితినినేనుసురలార చెప్పవలయుఁ
 బాశుపతదీక్షునొసరించుబ్రాహ్మణులకు
 ననెడివేదానుశాసనం బమరఁగలదు॥

94

కం॥ అని పరమార్థరహస్యము! వనజేక్షణముఖ్య దేవవర్గంబునకుఁ
 వినుపించిరుఁడుఁడీశుఁడుతనలోఁదాన తనిలిచెఁ దన్మయుఁడగుచుఁ॥

తే॥ అంత సురలు మునులును దేవాదిదేవు
 వై భవముగాంచి యానందవార్ధిఁడేలి
 శివు జగదేతువుఁ గఁ గాంచి చిత్తములను
 సమ్మి రామాన్నయములె ప్రమాణములుగఁ

96

సీ॥ సంయమిశ్వరులార! సర్వజ్ఞుఁ బరమేశు
 సర్వకారణు శివు సర్వమయుని
 విశ్వకారణుఁగాఁగ విశ్వసించిభ జంపుఁ
 డటమీఁదమీకు సోమార్థమాళి
 సాంబుండు విష్ణ్వాదిసర్వామరులుగొల్వ
 సాన్నిధ్యమొసరించు, సత్యమిదియు
 సని నూతుఁ డుపదేశ మొసరింపవిని నైమి
 శారణ్యవాసుభౌ సన్నునీంద్రు

గీ॥ లమ్మహాదేవుమాహాత్మ్య మమలపాశు
 పతమహాదీక్షు దెల్పినపరమగురుని
 నూతుఁ బ్రణమిల్లి పూజించి జాతభక్తి
 వినుతిఁ జేసిరి విజ్ఞానఘనతగోరి॥

97

సందీర్శ్యరవిష్ణుసంవాదంబున నీశ్వరాధిక్యకథనము

ప॥ అంత సర్వార్థసాగరుండైన నూతునింజూచి నైమిశీయుల్లనిరి,
“దేవా! నీవ్రసాదంబునఁ బరమేశ్వరుండైనశివుండే పరబ్రహ్మాంబనియు
ను జగత్కారణంబనియునుదెలియంబడియె. నింక సురాసురయక్షుకిన్ని
రగంధర్వసిద్ధసాధ్యముసింద్రులచేత నితరజంతుసంతానంబులచేత భుక్తి
ముక్త్యర్థంబు సకలాభీష్టార్థంబు నుపాసింపంబువదైవం బెవ్వఁడట్టివాని
నానతీవలయు” ననిన వారలంగనుంగొని విజ్ఞానసమేతుండైన నూతుం
డిట్లనియె.

తే॥ “పరమమునులార! కడుమహాప్రాజ్ఞులగుట
నడిగితిరిమీరల్లీప్రశ్న మఖిలలోక
హితము” దీనివచింతునే శ్రుతిహితముగ
వినుండుమీరునుశ్రద్ధచే మనసునిలిపి॥

99

ఉ॥ మున్ను జగద్వరుండు హరిమోహితుండై శివమాయచేత నే
నెన్నఁగలోకకర్తను, మదీహితమీజగ మేన యీశుండుఁ
బన్నుగ నానుశక్తి గుణబంధురయకామ జరాచరంబులఁ
గ్రన్ననఁజేయు, నన్నధికుఁగా నఖిలంబు భజించు నెంతయు॥ 100

ప॥ అనుచుఁ బరబ్రహ్మాంబగుశివు నెఱుంగక

తే॥ ఇట్లహంమానయుక్తుండై యిందిరేశుఁ
డాత్మభూతు మహాదేవు నంబి కేశు
ఘనచిదాకాశమూర్తిని గానలేక
యాజ్ఞయొనరించె దానె బ్రహ్మాదులకును॥

101

క॥ సర్వాభానకుండభవుండు సర్వజ్ఞుని విష్ణుదేవు శాంతగుణంబుల్
సర్వముహరియించి మహా! ఖర్వస్థితి మోహజాలకలితుని జేసె॥

తే॥ అంత హరిముఖ్యులగుచుబ్రహ్మాదిపశువు
లభవుమాయావశమున మోహమ్మునంది

వివశులై రింక నెవ్వఁ డవిభునిమాయ
మదిజయింపంగ నేర్చు నోహానులార ||

103

క॥ ఆనమయంబున నంది మహాసర్వజ్ఞంఘ శాంభవాకృతి కరుణా
దా సుజ్ఞానఖని పంకాబాసనహరిముఖులఁజూచి యతిమఘురోక్తి
వ॥ శివునిపరమభావం బుపదేశించి యందు విశేషించి విష్ణుదేవునిం
జూచి యిట్లనియె.

105

ఉ॥ సర్వజగద్వారేణ్య! హరి! శంకరుఁ డప్పరమేశుఁ డింతకుఁ
సర్వగుండైనసాక్షి ఘనసత్యచిత్తాత్మకసర్వభాసకా
ఖర్వసుఖాత్ముఁ డీప్రకృతి కల్పితజీవుల కాత్మభూతుఁ డా
శర్వుప్రసాద లేశకణసల్లవ లేశలవానుకూలతఁ ||

106

దే॥ కలిగెవిష్ణుత్వమదిసీకుఁ గమలనయన !
అన్యహేతువులేదు నీ వరసిచూడు
మన్యులపదంబులును దద్దయాగతంబు
లతనికన్యంబుగా జగం బడుగుటలేదు॥

107

సీ॥ ధాత విధాతయా ధన్యుఁడు విశ్వైక
వస్తుసంతతికెల్ల వనజనాథ !
అగ్నిసంగంబైన యాయసంబేరీతి
మిగులభాసిల్లు నిజగము లట్ల
యమ్మహాత్ముని తేజ మాధారముగఁ జేసి
భాసిల్లుచుండునాబ్రహ్మమయాని
యానందవేళ లవాంశంబుగైకొని
యఖిలభూతంబు లత్యంతమైన
సంతతానంద మొందు నాసర్వగురుని
యాజ్ఞ జన్మనాశస్థితు లందుజగము
లిట్లు నినునీ వెఱుంగవ యింతతడవు
మోహమొంది యహంకారమూర్తివగుచు॥

108

తే॥ జగముమోహింపఁజేసితి జలజనయన !

ఇంకమోహంబువిడిచి మహేశు నభవు
స్వాత్మభూతుని భావింపు స్వాత్మయందుఁ
గానవచ్చునుఁ బరశివాకాశ మనఘు ॥

109

కం॥ సారి! విను శివునకుఁ దనకును

బరమాణునమాన భేదభావముగలుగఁ
బరమేశ్వరాధికారము

ఐరఁగఁగ “ నాయది ” యనంగ బహుపాపముగఁ ॥

110

కం॥ అని నంది శంకరప్రియుఁ

డనఘుఁడు రథమెక్కి తారకాదికినిగఁ

మునివర్యులార ! యంతట

వనజేక్షణముఖ్యదేవవర్గము భక్తిఁ ॥

111

తే॥ శర్వు రుద్రు మహర్షిని సర్వసాక్షి

ఘనుని బురుషుని గృష్ణుఁ బింగళుని శివుని

బూజఁజేసిరి యట సర్వభూతములును

బాసఁగ లక్ష్యోదిశక్తులు పూన్చిరభవు ॥

112

ఉ॥ అంతటవారిముందట మహావృష భేంద్రమునెక్కి భక్తను

స్వాంతవిహారి శంకరుఁడు చంద్రకళాధరుఁ డద్రుకన్యకా

కాంతుఁడు దోచె నవ్విభునిగాంచి విరించిముకుందులాదిగా

నెంతయుఁ మ్రొక్కిరప్పు డను లేశులు దండనిపాతితాంగులై ॥ 103

తే॥ ఇట్లుసాక్షాత్కరించిన యీశుఁజూచి

శిరముపై నంజలిపుటముఁజేర్చిభక్తిఁ

బూని తన్నిశ్చలేంద్రియమానసముల

స్తుతులొనర్చిరి వేదాంతహితమృదూక్తి ॥

104

కం॥ భక్తియుముక్తియునొసఁగుచు భక్తులరక్షించునట్టివరమేశుఁ బరా
శక్తిప్రియుఁ బశుపతి సంకర్తనిగనుగొనుచు దివిజరాజనుతింఁచె ॥

తే॥ “ దేవదేవ ! వేదాంతవిద్వజవరేణ్య
 పూజ్య ! భవభీతిమగ్ధః! భుక్తిముక్తి
 ఫలద! విశ్వస్పృష్టిస్థితిప్రళయకరణ !
 నీలకంఠ! కృపాకర! శూలపాణి!

106

తే॥ విశ్వపతి! కృత్తివాసక! విశ్వయోని
 ఘోజలాలనవాయుఖరాజసూర్య
 స్వాత్మముఖ్యార్జునుపక! శర్వ! నీకు
 నతులొనర్తుమునుమ్మేలు కుతుకమునను॥

107

వ॥ మణియు సత్యరూపుండును సత్యరూపియు బోధరూపుండును బోధ
 రూపియు సుఖరూపుండును సుఖరూపియుఁ బూర్ణరూపకుండును
 బూర్ణరూపియు బ్రహ్మగూపకుండును బ్రహ్మరూపియు జీవరూప
 కుండును జీవరూపియు నవ్యక్తరూపకుండును నవ్యక్తరూపియు
 శబ్దరూపకుండును శబ్దరూపియు స్పర్శరూపకుండును స్పర్శరూపి
 యు రూపరూపకుండును రూపరూపియు రసరూపకుండును రసరూ
 పియు గంధరూపకుండును గంధరూపియు తేజరూపకుండును తే
 జరూపియుఁ బ్రాణరూపకుండును ప్రాణరూపియు శ్రోత్రరూప
 కుండును శ్రోత్రరూపియుఁ ద్వక్ష్ణరూపకుండును ద్వక్ష్ణరూపియు
 దృష్టిరూపకుండును దృష్టిరూపియు జిహ్వరూపకుండును జిహ్వరూ
 పియుఁ ఘ్రాణరూపకుండును ఘ్రాణరూపియు వాక్స్వరూపకుండును
 వాక్స్వరూపియుఁ బాణిస్వరూపకుండును పాణిస్వరూపియుఁ బాద
 స్వరూపకుండును పాదస్వరూపియు లింగస్వరూపకుండును లింగ
 స్వరూపియుఁ బాయుస్వరూపకుండును పాయుస్వరూపియుఁ జిత్త
 రూపకుండును చిత్తరూపియు మాతృస్వరూపకుండును మాతృస్వ
 రూపియు మానరూపకుండును మానరూపియు మేయరూపకుండు

ను మేయరూపియు మతిరూపకుండును మతిరూపియు గర్వరూప
కుండును సర్వరూపియు నగు పరమాత్ముడ వీనయై బ్రహ్మవిష్ణు
శివాత్మకుండవై మనఃదేవుండవై భక్తచిత్తాంబుజాసీనుండవై ద
యాసముద్రుండవై పరబ్రహ్మాంబువైన నీ కనేకకోటిసాహస్రసమ
స్కారంబులొచరించెదము, నుమ్మిరిక్షింపురక్షింపు" మని బ్రహ్మ
దిసురలు స్తోత్రంబులుచేసి దండవత్ప్రీణామంబులొచరించి యప్పర
మేశ్వరునగు భక్తిపారంగతులై యున్న సంత దేవ దేవుండును నం
బికాపతియు నగు పరమేశ్వరుండు వారలకు స్వకీయభావంబు న
మృగద్దగ్ధనంబుగావించి యునందఱు డనంబొచరించి బ్రహ్మవిష్ణ్వా
దులతోడంగూడి చిదంబరాగిబ్రహ్మబలుంబుగావున సదాశివుండు చి
దంబరంబున వేళిం చె నందుస్వసంకల్పకల్పితవిగ్రహలండయి శివుండు
నిరంతరంబు సంతతానందస్పృశ్యంబు సేయుఁగావున సర్వసుపద్యులు
నయ్యుఖలేనుని భుక్తిముక్తిప్రదంబగునాట్యంబువిశోకించుటకై త
న్మహాచిదంబరం బాశ్రయించి యుండురు, మీగుఁడు మహాదేవ ప్ర
సాదంబునకై భుక్తిముక్తిదుండును దయాసముద్రుండునగు నమ్మ
హాదేవుఁడూజనేయు" డని సూతుండు పరమదయానమేతుండై
యువ దేశించినవిని నై మిశీయమహామునులు పరమగుఁడును నా
త్మహితప్రదుండును నగు సూతునకు మహిమలంబున దండవత్ప్ర
ణామంబులొచరించి పూజించి దేవ దేవుండును సంబికాపతియును
శంకరుండును నగు శివుఁడె సర్వజంతువులచేత సార్వకాలంబా
నుపాస్మ్యుండును భుక్తిముక్తిదుండును నగుడై నంబని నిస్సందేహం
బుగా నెఱింగి రంతవారివలనఁ దద్భిష్యత్ప్రశిష్యులును సర్వభూతం
బులును మహాదేవుడె సర్వపూజ్యుడనియెఱింగి పూజించుచుండి
రెంతయు.

• ఈశ్వరపూజావిధానతత్పలములు

తే॥ నెయ్యమున నూతునకు నైమిశియ్యమునులు

వినుతులొనరించిపలికిరి విమలభక్తి

“భుక్తిముక్తిమతోక్కండె పురహరుండు

శివుడటంచును దెలిసె మాచిత్తమునకు॥

109

తే॥ సీలకంఠుండు పరముండు శూలపాణి

యగుచుహాదేవుఁబూజింప నగునుభుక్తి

ముక్తులప్పుజయొనరించుయుక్తిమాకుఁ

దెలియఁగాఁజెప్పమా నూత! ధీసమేత! ”॥

110

క॥ అనవినినూతుండిల్లను । “వినుఁడీపరమేశుపూజ వేదస్మృతులఁ

గనవచ్చు వాని నిత్యంబును భక్తింజేయ భుక్తిముక్తులుగలుగుఁ

సీ॥ స్నానంబుచేసి విశాలదేశమునందు

గోమయా లేపితధామమునను

సమధరాస్థలి సుఖాసనమునఁగూర్చుండి

మునివృత్తియై యుదన్మఖముదనర

శుచియై విచిత్రితశుద్ధపీఠమునందు

సమధికాగస్త్యోక్తశాస్త్రసరణి

సిద్ధలక్షణపూర్ణశివలింగమునునిల్పి

హృతయోంబరంబునఁ బొడలుచున్న

యమ్మహాలింగమూర్తి బాహ్యసనస్థ

లింగమునగూర్పవలెఁ దదాలీనబుద్ధిఁ

బ్రణవమంత్రంబుచేత నీవగిడిఁజేయ

వలయు సద్గురు గురుకృపాజలముకలిమి॥

112

క॥ పడివీవజొచ్చెబోరునఁబడమటిగాడ్పులు మహాహస్తభరణశ్రీలఁ
 జడనిధిసంభ్రతభాస్వ! ర్భడబావలశిఖలఁగలసి పటతెంచెననఁ॥208

తే॥ గరిమ నఖలర్తువుల వేయికిరణములను
 బూనికను సర్వజంతువితానజేహ
 దాహమునకయి యవ్వేళఁ దాల్పఁజోలు
 శనినకై వడి వేడిమి నినుఁడుమెఱసె॥ 209

క॥ మెండుకొనిపుండరీకభావాండకరండములనిండి యతిచండంబై
 యెండ వడిగాయజొచ్చె నఖండంబుగ నగ్నిగురియుకై వడిబుడఱుఁ॥

తే॥ వరుస సరసుల జీవశస్సురరామెడలె
 నహరహముఁ గుండెఁ గువలయం జ్ఞార్తిచేత
 నినుండపుడు పంకజాతమైలని మహాహ్రగ
 తేజమునమీఱ నిటులొట నై జమెకద॥ 211

క॥ పులోకతాపకృద్భాస్కరకరసాంగత్యమునకు శ్వసనాశసరా
 డగ్రభాగ్నులుచనుడెంచెడిసరణులగతిఁ జిట్లుటలు రసాస్థి నెఱసెఁ॥

తే॥ భవుఁడుతగవిష్ణుపదవిష్ణుపది జటాంత
 రముననుంచుట యయ్యుష్ణశమముకొఱకె
 ఁదృనాభుండు జలరాశిభవనుఁడొట
 పరఁగనయ్యుష్ణమునకును వెఱచికాడె॥ 213

చ॥ స్తనహిమశైలముల్ ఘనభుజాబీసముల్ కచశైవలంబులుఁ
 వినుతవళితరంగములు నిర్మలనాభినరోవరంబులుఁ

గనదధరామృతంబులు వికస్వరభాస్వరహానచంద్రికల్
 తనువులుచల్లసేయ సతులం బతులొంది సుఖంచిరత్తుఱిఁ॥ 214

తే॥ సకలజనముల తృప్ణోపశాంతిసేయు
 తక్రమవ్వేళఁ బాసీయధామములను
 బరఁగనొనరించె బహుజలపాన మింక
 నితరులగుపాణుల విదాహ మెన్నెవశ మి॥ 215

సీ॥ తొడలపైఁజేర్చుక తోరంపుఁబాదముల్
 సిరియు భూదేవియుఁ జేరియొత్తు
 భాసురేందీవరప్రస్ఫురద్విగ్రహా
 వరణసంపద హరిద్యస్త్రమమర
 వేత్రదండముఁబూని నూత్రవఠీభర్త
 యమరుల కోలాహలమానుమాన్ప
 వేయితోకులుగల్గు వెల్లతమ్ములతోడ
 హోయలుఁజూపెడు నేత్రయుగముమూసి
 నిద్రఁజెందె దగంగ నిన్నిద్రత
 ముద్రితాక్షుదడుగ్గసమద్రమధ్య
 గాద్రవేయఫణాతల్పకంబుసండు
 మాధవుండు తదాపాఘానమునను ॥ 216

శా॥ జీమూతాఖ్యవహించె భాసురశిరస్సీమావత సఁబుగా
 జీమూతంబులుపూనె దద్భవనదశ్రీనాత్మఁగాఁక్షించి మ
 న్నామంబూనినబద్ధికోటిక శరణ్యం బేర్చెదక వీని నే
 వేమా తిత్తఱినన్నలీల శిఖ యుర్వీధాళి హెచ్చంగఁజుక ॥ 217

సీ॥ శాత్రవచయసమిజ్జయఘనాభ్యుదయై
 నలరారి హరిసహాయత్వమొంది
 కీచకహరిబలాక్షీణలీలఁజెలంగి
 పున్నాగజాలవిభూతినణఁచి
 సుందరకాంచనస్యందనచక్రము
 బుద్ధిపాల్చేసి మాయులనడంచి
 బాణాసనశరాలి భస్మంబుగావించి
 పరవీరవరుల పే రరుదుచేసి
 రన్యకీలాలనద్గతి రహిదనర్చి
 మేలిమిప్రతాపదీప్తుల మిన్నుముట్టి

క॥ వడివీపజోచ్చైబోరునఁబడమటిగాడ్పులు మహోష్ణభరణశ్రీలఁ
జడనిధిసంభృతభాస్వః ర్బడబానలశిఖలఁగలసి పటతెంచెననఁ ॥208

తే॥ గరిమ నఖలర్తువుల వేయికిరణములను

బూనికను సర్వజంతువితానజేహ

దాహమునకయి యవ్వేళఁ దాల్పఱోలు

శనినకై వడి వేడిమి నినుఁడుమెఱసె॥

209

క॥ మెండుకొనిపుండరీకభావాండకరండములనిండి యతిచండంబై
యెండ వడిఁగాయజోచ్చై నఖండంబుగ నగ్నిగురియుకై వడిఁబుడఱిఁ ॥

తే॥ వరుస సరసుల జీవనస్ఫురణమెడలె

నహరహముఁ గుండెఁ గువలయం జ్ఞార్తిచేత

నినుఁడపుడు పంకజాతమైలని మహోష్ణ

తేజమునమీఱ నిటులొట నై జమెకడ॥

211

క॥ పులోకతాపకృద్భాస్కరకరసాంగత్యమునకు శ్వసనాశనరా
డ్రగ్ధాగ్నులుచనుదెంచెడిసరణులగతిఁ జిట్లుటలు రసాస్థి నెఱసెఱ ॥

తే॥ భవుఁడుతగవిష్ణుపదవిష్ణుపది జటాంత

రముననుంచుట యయ్యుష్ణశమముకొఱకై

ఁదృనాభుండు జలరాశిభవనుఁడొట

పరఁగనయ్యుష్ణమునకును వెఱచికాదె॥

213

చ॥ స్తనహిమకైలముల్ ఘనభుజాబిసముల్ కచశైవలంబులుఁ
వినుతవనీతరంగములు నిర్మలనాభిసరోవరంబులుఁ

గనదధరామృతంబులు వికస్వరభాస్వరహాసచంద్రికల్

తనువులుచల్లసేయ సతులం బతులొంది సుఖంచిరత్తుఱిఁ ॥ 214

తే॥ సకలజనముల తృప్తోపశాంతిసేయు

తక్రమవ్వేళఁ బాసీయధామములను

బరఁగనొనరించె బహుజలపాన మింక

నితరులగుఁపాణుల విదాహ మెన్నెవశ మి॥

215

సీ॥ తొడలపైఁజేర్చుక తోరంపుఁబాదముల్
 సిరియు భూజేవియుఁ జేరియొత్త
 భాసు రేందీవరప్రస్ఫురిద్విగ్రహా
 వరణసంపద హరిద్వస్త్రమమర
 వేత్రదండముఁబూని నూత్రవహీభర్త
 యమరుల కోలాహలము నుమాంపు
 వేయితోకులుగల్గు వెల్లతమ్ములతోడ
 హోయలుఁజూపెను నేత్రయుగమమూసి
 నిద్రఁజెందె దగంగ నిర్నిద్రతీ
 ముద్రితాక్షుదడుగ్గనమగ్రమధ్యఁ
 గాద్రవేయఘణాతల్పకంబునంద
 మాధవుండు తదాపాఘానమునను ॥ 216

శా॥ జీమూతాఖ్యవహించె భాసురశిరస్సీమావత సంబుగా
 జీమూతంబులుపూనె దద్భవననశ్రీనాత్మఁగాంక్షించి మ
 న్నామంబూనినబద్ధికోటిక శరణ్యం బేర్చెదఁ వీని నే
 వేమా తీత్రతీనన్నలీల శిఖ యుర్విధాళి హెచ్చంగఁకు ॥ 217

సీ॥ శాత్రవచయసమిజ్జయఘనాభ్యుదయా ప్తి
 నలరారి హాసహాయత్వమొంది
 కీచకహరిబలాక్షీణలీలఁజెలంగి
 పున్నాగజాలవిభూతినణఁచి
 సుందరకాంచనస్యందనచక్రము
 యుర్విపాల్చేసి మాయులనడంచి
 బాణాసనశరాళి భస్మంబుగావించి
 పరవీరవరుల పే రరుదుచేసి
 రన్యకీలాలనద్గతి రహిదనర్చి
 మేలిమిప్రతాపదీప్తల మిన్నుముట్టి

సంభ్రమస్ఫూర్తితో ధనంజయుఁడుమెఱసె
 నెసరసవ్వేళఁదగ మహావనులయందు॥

218

మ॥ జలతృప్లక్ ఝీతిభృగ్గుహాచయములో సంఠాపముంబొందుచున్
 గలభద్విట్కుల మష్టదిక్కులదరన్ గరిలియా ర్వంగ మ
 ర్మ్యలకుందోఁచుఁ బ్రచండదాహమున నాయుర్విధ రాశ్యంబులు
 జ్వలకాక్రోధతి నార్చెనోయనగ భీష్మంబైన గ్రీష్మంబునన్ ॥ 219

స॥ ఆసమయంబున॥

క॥ పంచాగ్నిమధ్యమంబునఁ బ్రచాననునిగుఱింబి భక్తిని భూభృ
 త్పంచాస్యనాదనుండు ప్రపంచమువెఱుండ ఘనతపంబొనరించెన్ ॥

శా॥ ప్రావృట్కూల మనోఘమేఘుపటలీప్రత్యగ్రజాగ్రద్వృతి
 శ్రీవిద్యుద్వరపుంజననితనిసీమాగ్రగర్జారభటి
 భావాసహ్యజరద్విపద్విషనురుప్రారంభగంభీరఘో
 షావిఘ్నతజయోద్యమాదిబలహర్యక్షంబుతోడన్ ॥ 221

చ॥ ధశధశదివ్యకాంతుల నుదారములైతగఁ జంచలాలతల్
 పెళపెళతీననాదముల భీష్ములులయ్యెను మేఘుఘోషముల్
 గళగళనిస్వనంబుల జలస్థలులం గనుపట్టె భేకముల్
 సలలితలీల వర్షదివసంబులయఁడు విచిత్రవైఖరిన్ ॥ 222

క॥ అభ్రమ్మగపైసంభ్రము లభ్రనిజ్జూటకంఠహరినిలతమా
 లభ్రమరాంజనభూభృద్విభ్రాజదద్రభ కాంతివిభవములగుచున్ ॥ 223

సీ॥ సురసరియురచర ద్వరహరిత్కరకర
 స్ఫూర్తిరాలిన సీరుబుగ్గలనగ
 భటులగర్జామహార్భటినుమ్మి దివినుండి
 తనరంగడుల్లిన తారలనగ
 దధిమహాదధి పయోధరమానివెడలంగఁ
 గ్రక్కిన తల్పండగణములనగఁ

శ్రావృత్సమయ మహారమ్యవంశాటవి

నందుండివడిన ముత్యంబులనఁగఁ

జంభభిద్వనపుష్పపచయవిరాజ

దనిమిషానిమిషేక్షణాహస్తవారి

జాతగళదుల్లసత్పారిజాతవికచ

పుష్పములనఁగఁ గరకలు భూమిబడియె॥

224

క॥ మండితవనభృన్మదవే దండలసద్గండరీణచానముక్రియ ను

ద్దండగతివృష్టిగురిసె నఖండముగాఁ బాము వ్రేలఁగట్టినలీలఁ॥225

సీ॥ తతబహిష్ఫలకృతాంచితతపస్సామాజ్య

యతికోటి యమృతాప్తి నతిశయిల్లె

వర్ణనీయాఖలవనకదంబంబులు

ఁరిపూర్ణఘనపుష్పభరములయ్యె

సుదుచిరసారసాకరసమూహంబులు

స్థిరకమలోల్లసశ్రీలఁదనరె

కమనీయసానుమత్కటకభూభాగముల్

శంబరాడంబరోజ్వలములయ్యె

సాంద్రసేతున్నతతటాకసముదయంబు

భూరిజీవనజాతవిభూతిఁదనరె

ధరణి నేమనిచెప్పఁ దత్సమయమందు

సరవి శ్లేషార్ధరతులు నైజంబెకాఁగ॥

226

తే॥ కర్ణకహలూగ్రభేదనోత్కటకఠోర

వత్సగర్భాంతరోద్వాంతనూత్న గారు

డాశ్మసంతతులనఁగ సస్యాంకురములు

నవ్యరేఖానుగతులఁ గానఁగఁబడియె॥

227

తే॥ నారదాగమవేళ స్వాంతము లిగురై

సత్కదంబంబుఱకు ధరాస్థలమునందు

సంభ్రమస్ఫూర్తిశో ధనంజయుఁడుమెఱసె
 నెనిరనవ్వేళఁదగ మహావనులయందు॥

218

మ॥ జలతృష్ణకీ ట్టితిభక్తగుహాచయములో సంభావముంబొందుచుకొ
 గలభద్విట్కుల మష్టదిక్కులదరకొ గర్జిలియా ర్వంగ మ
 ర్వులకుందోఁచుఁ బ్రచుండదాహమున నాయుర్వీధరాశ్యంబులు
 జ్వలకాక్రోధతి నాచ్చెనోయనఁగ భీష్ముంబైన గ్రీష్ముంబునకొ ॥ 219

న॥ ఆసమయంబున॥

క॥ పంచాగ్నిమధ్యమంబునఁ బంచాననునిగుఱిఁచి భక్తిని బూభృ
 త్పంచాస్యనాదనుండు ప్రపంచమువెఱఁగింద ఘనతపంబొనరించెకొ ॥

శా॥ ప్రావృట్కాల మనొంఱు మేఘుపటలీప్రత్యగ్రజాగ్రద్వ్యతి
 శ్రీవిద్యుద్వరపుంజననితనిస్తీమాగ్రగర్జారృటీ
 భావానన్యూపరద్విపద్విమనురుప్రారంభగంభీరఘో
 షావిఘ్నతజయోద్యమాద్దిబలహంర్యక్షంబుశోడకదగెకొ ॥ 221

చ॥ ధళధళదివ్యకాంతుల నుదారములైతగెఁ జంచలాలతల్
 పెళపెళతీననాదముల భీష్ములయ్యెను మేఘుఘోషముల్
 గళగళనిస్వసంబుల జలనలులం గనుపట్టె భేకముల్
 సలలితలీల వర్షదిశసంబులయందు విచిత్రవైఖరికొ ॥ 222

క॥ అభ్రమ్మగ పైసభ్రము లభ్రసరిజ్జూటకంఠహరినీలతనూ
 లభ్రమరాంజనభూభృద్విభ్రాజదద్రభ కాంతీవిభవములగుచుకొ 223

సీ॥ సురసరిఝరచర ద్వరవారిత్కరకర
 స్ఫూర్తిరాలిన నీరుబుగ్గలనఁగ
 భలులగర్జామహార్భటినుమ్మి దివినుండి
 తనరంగసుల్లిని తారలనఁగ
 దధిమహోదధి సయోధరమానివెడలంగఁ
 గ్రక్కిన తత్తండగణములనఁగఁ

త్రావృత్తమయ మహారమ్యవంశాటవి
 నందుండిపడిన ముత్యంబులనఁగఁ
 జంభభిద్వనపుష్పోపచయవిరాజ
 దనిమిషానిమిషేక్షణాహస్తవారి
 జాతగళదుల్లసత్పారిజాతవికచ
 పుష్పములనఁగఁ గరకలు భూమిబడియె॥

224

క॥ మండితవనభృన్మదవే దండలసద్గండరీణదానముక్రియ ను
 ద్దండగతివృష్టిగురిసె నఖండముగాఁ బాము ప్రవేలఁగట్టినలీల॥225
 నీ॥ తతబహిష్ఫలకృతాంచితతపస్సామ్రాజ్య
 యతికోటి యమృతాప్తి నతిశయిలై

వర్ణనీయాఖిలవనకదంబంబులు
 పరిపూర్ణఘనపుష్పభరములయ్యె
 సురుచిరసారసాకరసమూహంబులు
 స్థిరకమలోల్లసశ్రీలఁదనరె
 కమనీయసానుమత్కటకభూభాగముల్
 శంబరాడంబరోజ్వలములయ్యె
 సాంద్రసేతున్నతతటాకసముదయంబు
 భూరిజీవనజాతవిభూతిఁదనరె
 ధరణి నేమనిచెప్పఁ దత్సమయమందు
 సరవి శ్లేషార్ధరతులు నై జంబెకాఁగ॥

226

తే॥ కర్ణకహలార్కభేదనోత్కటకరోర
 రత్నగర్భాంతరోద్వాంతనూత్న గారు
 డాశ్మనంతతులనఁగ సస్యాంకురములు
 నవ్యరేఖానుగతులఁ గానఁగఁబడియె॥

227

తే॥ నారదాగమవేళ స్వాంతము లిగురై
 సత్కదంబుబుఱకు ధరాస్థలమునందు

నారదాగమవేళ స్వాంతములిగుర్చు

టలు నిజంబెకదా సత్కదంబములకు॥

228

క॥ గురుతరణదగమ్యములై సరవేనవరనగభీరశబ్దాకర
స్ఫురణల సరస్వతులుతగె స్థిరనపుషు సరస్వతీవిశేషములొదవ॥

ఉ॥ స్ఫురములయ్యెసస్యము లసారములయ్యెబకావళుల్, వ్యధా
ధారములయ్యెహంసము లుదారములయ్యెసడల్, సుగంధవి
స్తారములయ్యెగేదగులు, సారములయ్యెనుశాద్వలప్రబల్
లోరములయ్యెమాలతులతోటలు వారికవేళ భూస్థలి॥ 230

వ॥ మఱియువరాకాలంబు మందీకృతనిఖల ప్రకాశంబయ్యు
నమందీకృతశిఖప్రకాశంబై విద్యోతమానఖిద్యోతప్రకరంబయ్యు నవి
ద్యోతమానఖిద్యోతప్రకరంబై స్ఫుటనవామోదమేదుర రాజీవంబయ్యు
నస్ఫుటన వామోదమేదుర రాజీవంబై విభ్రాజమానాభ్రసౌందర్యంబ
య్యు నవిభ్రాజమానాభ్రసౌందర్యంబై యుచునకదంబవర్ధనంబయ్యు
ధార్తరాష్ట్రకదంబవర్ధనంబై విజృంభితమహాశిరంబయ్యు నఖండ
హరిముఖరవముఖితసిజ్జాఖంబై మహోత్పలాలాకరసదాప్రేక్షణీయ
మహోత్పలంబునుజీమూతన మాశ్లిష్టజీమూతంబును జీమూతవా
హనహరిన్మరుత్పగంపరావిరాజితంబునునై యొప్పారె. నప్పు డప్పు
డమితోనపట్టి బహిష్ప్రదేశంబుల నిశ్చంచలుండై తపంబుసేయుచుండె
నంత॥

231

— శ ర దృ తు వ ర్ణ న ము —

క॥ ధారాధరాగమంబు భూరిస్థితిగడచె, నిఖలభువనశ్రేణి
స్సారానందకరములై శారదదినములుపొసంగె జారువిభూతి॥

సీ॥ సానుమత్తుంగాగ్రసంస్థితవరసీల
కంఠవధూ కలగానముడిగె
కాండభృద్వేషితాఖండరుగ్గండల
ప్రకటవిద్యుల్లతాప్రకరమణగె

భవ్యసీలప్రభా భాసమానానూన

వితతఘనాఘనోన్నతిఱొలాగె

కూలంకమాభంగఘోషణోద్యద్భంగ

నిరుపమవాహేసిగరిమదూలె

తే॥ చిత్రనిస్తంద్రసాంద్రరుచిరప్రకీర్ణ

జంభభితాఘ్నకాంచద్విజృంభణంబు

సమసి సంతతభాసుకోత్సవములగుచు

లాలితములైన యాశరి ద్వేళలందు॥

233

మ॥ అలరెక శారదవేళలక ఫలితసప్తాయాతసిహోద్భవా

వళిచిశోద్యదభీష్టరమృతరశుంభత్సద్వైకప్రదో

జ్వలపప్లాపదకంకణాకలితమంచప్రాంతరస్థాంచదు

త్పిలగంధిజనశస్త్రసాస్తతల విభ్రాజచ్ఛేటార్భటుల్ ॥

234

సీ॥ భంజితాంతరభేదరంజిశేందిందిరి

శింజితాంచత్కుంజపుంజములను

లలితార్భకానిలచగితాగమంతవి

గళితాసప్తాద్యాసతలములందు

రాజితాబ్జసప్రభాజితాంసలహంస

కూజిహోద్యత్సరిహూలములను

నింద్రాశ్శవైహార్యచంద్రోపలప్రభా

సాంద్రామిఱోత్తుంగసాఫములను

సరసచతురవచోవిలాసరసహసవ

నన్యపరిరంభణామోదభవ్యసద్వి

హారకేవినోదవిస్ఫారగళుల

సతులుపతులొప్పిరా శరత్సమయమును॥

235

సీ॥ జయశబ్దపూర్వకోచ్చైస్స్వనగబున మేలు

కొలుపులు వైతాళికులువచింప

మనవులు తగఁ జెప్పుకొనవచ్చి మౌదిరాం
 గణభూమి నిర్జరుల్ కాచిముండ
 నీశాది కామిసీచికురుంబములు పూర్ణ
 కనకకుంభంబులు ఘనతందాల్ప
 గార్యభారముపూను కట్టఁగిత్తులుగ
 సైన్యాధినాథుండెచ్చరికనిల్వ

నిద్రమేల్కొంచి కలశాంబునిధికుమారి
 కలికిచూపులు తననేత్రకమలములకు
 భవ్యశక్తునై కకల్యాణభరములొసఁగ
 శౌరినూర్చుండె నా శరత్సమయముందు॥

236

సీ॥ ధర రత్నగర్భమా టిరువంద లోనుండి
 నెడలిన మగ రాలవెలుఁగులనఁగ
 హరిమేలుకొనుశుభాహములని నిర్జరుల్
 గురిసినసుర శాఖవిరులనఁగ
 బహుకళాధ్యంజైసపట్టిగన్గొని వెల్లి
 విరిసినకలశాభితరఁగలనఁగ
 అజుఁప మానవులకుసృజించినట్టి మేల్
 తెలిచల్వపైఠిణివలువలనఁగఁ

గనఁ దనరై సురౌఘఘు క్కలహాభు గ్గు
 వనజభు గ్వాతభుగ్గుర వా గ్గుళక్ష
 రు గ్విషమదృ గ్విశేదరు క్కదృ గ్విశాల
 కోమలన్నూర్తులను తెల్లుగుంపులపుడు॥

237

క॥ పంకంబులిగిరి కన్నులుపంకములయ్యెన్ సుగంధభంభురవికన
 త్పంకేజరజఃపాళీసంకీర్ణములగుచుఁ బిదపశారద వేళక॥

238

సీ॥ ఘనసార లామజ్జక అవంగనలలమం

తస్మీమఁ జల్లఁగాఁ ద్రావిత్రావి

బంధురసారభ్యపాటీరపంకంబు

లలిఁవాపసుణఁగంగ నలఁదియలఁది

మాలతీసుమమిశస్మహితత్పంబులఁ

బూర్ణవిభ్రాంతిచేఁ బారలిపారలి

మధుకరశుకపికమధురకోలాహల

స్వనములు చెవిసోఁక వ్రాల్చివ్రాల్చి

భాసురమనోజ్ఞనర్మగర్భప్రశస్త

వచనరచనల జీవితేశ్వరవితతికి

బరఁగ సకియలచేఁ జెప్పిపంపిపంపి

విరహిణీలోక మొప్పు నవ్వేశయందు॥

239

ప॥ మఱియు నా శరద్వాసరంబులు సల్లలితభిల్లహల్లకపాణీసం
 గతసంగీతజాతచేజోమోదవిస్ఫురద్ధూఢపాన్మిళిత లలితమలయవలయ
 పటీరతరునికరనుకరబంధురనుగంధధురంధరమంధరగంధవహస్తనంధయ
 పరంపరాపరికంపమానకబంధజాతసౌగంధికబృందనిష్క్వందమానమధుర
 మధురసపారణపరాయణ రంగద్భ్రంగీసంగీతరవానుషంగ చక్రకాంగ
 రథాంగ విహంగకులకోలాహలవిరాజమాన నాళీకాకరతీరనితంబిసి
 నితంబబింబవిడంబమాన సాంద్రచందాతపసదృశాఖండపాంశుర శీతల
 సికతాతలంబులవలసను, సికతాతలంబుల సున్నతులై సిద్ధాసనంబుల
 నుండిమంత్రలనుహఠ రాజయోగంబులనుష్ఠించుయోగీశ్వరులవలసను

నన్ను దోడ్కొనిపోయి మన్ననల గావించి

గూర్చెనహాయిలం గొంతమంది

తా నెఱింగినయట్టి ధన్యాత్మునకు నెల్ల

భోధచేసిమరలై బుద్ధినిండు

.....నేను సంగం జాగలమాడి అనే గ్రామము వెళ్ళినాను.....ఆ గ్రామములోని బ్రాహ్మణబృందమునందఱిని నొకచోటికిరప్పించి ప్రస్తుత ముఖశాలలుచేయుచున్న నిందయును దానికి తాముచేయుచున్న నిశ్చయప్రయత్నమున్న ఒకగంట వెలువడించినాడ. తమప్రయత్నమునగుర్చి యంద అనేకవిధముల కొనియాడిరి.....ద్రవ్యసహాయమును చేయబూనిరి.....త్వరకాలములోనే వారొసరించెడు సహాయద్రవ్యమును తమకు పంపించెదను. యింతియెకాక యీ తేదీననే ముగ్రామములోనుండెడు బ్రాహ్మణబృందమునందఱినిచేర్చి ప్రస్తుతము తమయద్యమమునగుర్చి వారితోముచ్చటించగా వారందఱు అపరిమితానందము నొంది తమయద్యమమును కొనసాగునట్లు వేదవిధముల ప్రాధికారముచేయఁగాక వారు తమపత్రికకు చందాదారులుగాచేరట కియ్యకొనిరి.

దుగ్గిరాల }
18-9-08 }

తాండ్ర స్వసింహశాస్త్రి వ్రాలు

.....చాలామంది.....యెఱిరునయినను ఒకపర్యాయము యీదుగ్గిరాలనువచ్చి తమ స్వరూపస్వభావమును కనుపరచి వెళ్ళవలయుననిన్ని కోరుచున్నాను.....యీ అయిదుగురు చందాదారులకు గలించిన రెండుమాసముల పత్రికలున్న కంప్లయింతునకళ్లున్న వీ, వీ, గాపంపిస్తే వెంటనే తమచందాధనము నంపెదమని నిన్నటిదినమున మంచితలపూడి గ్రామములో నాయెదుట కఠఠవేణా చెప్పినారు.....తాము యెప్పుడు యీదుగ్గిరాలకు దయ చేయునదిన్ని ముందుగా ఒకవుత్తరముద్వారా నాకు తెలుపవలెను.....కొద్దిలో కొంతచందాధనము పోగుచేసి పంపుచున్నాను.....

18-9-08

తాండ్ర స్వసింహశాస్త్రి వ్రాలు

.....తాండ్ర స్వసింహశాస్త్రి.....ది 8-10-08

.....యీపదిమందియొక్క చందాధనము ముందుగా తమకార్యస్థానమునకు.....పంపుచున్నాను.

.....మహారాజశ్రీ సంగంజాగలమాడి కాపురస్తులకు క్రొత్తవేవలింకయ్య గారిపేర వారంకోజులక్రిందట నేను వ్రాసినవుత్తరములో పోషకులుగాగాని సహాయులుగాగాని యుండవలసినదనిన్ని యీ అభినవపరస్పతికి తమరండగానుండడనిన్ని వ్రాసినాను.....

సలిపెనింకను నెన్ని యో సాయములను
 శ్రీకరుండగు త్పాండనృసింహశాస్త్రి
 చాలవఱ కభినవసరస్వతికి మున్ను
 వ్యాప్తిగలిగించినటువంటి యసఘుఁ డితఁడె. 228

క॥ ఈరీతి మొదటిసంచిక, నూరిజనస్తోమమునకు స్తుతిపాత్రంబై
 మీఱుచునుండఁబ్రబోధిని, ప్రారంభము చేసె? దూఱ నత్యంతముగఁ
 తే॥ ఆప్రబోధినిత్రిట్లకు నవలి నెలల
 *ను త్తరంబిడెనాపేప రుచితరీతి

? 1918 సం॥ జూన్, జులై, ప్రబోధిని,
 (అభినవసరస్వతి)

అవాచ్యప్రసంగములతో నీపత్రక యభినవముగ బుట్టినది. పురిటిలోనుండి య
 నాశ్రమములగు నశుద్ధనాసనల జిమ్ముచున్నది చెడుగువులతో నెలకొనిన యీపసి
 కూసను పెద్దపురిటిలోనే వెన్నెమ్మ తన్ను కబోవునేమోయని సంశయించుచున్నాము
 కాని తాను చెప్పరాని వాని చేపట్టినను వెన్నెమ్మ యీపసిబిడ్డ తండ్రికి పెద్దాడుపడు
 చట! దయదలచునని తండ్రి యీఱుచున్నాఁడు! పాలకుమాత్రము కేవులాడుకొను
 చున్నాఁడు. అయినను పసిబిడ్డలపాలిటి పెనిమిత్తియగు నీవెన్నెమ్మ మిన్న కుండునా?
 అయ్యో! పాపము పాలులేనియీపసిబాలయెవని పాలబడు నొక చా! ఉగ్గుపాలతో నేగొం
 తుపూడ వరిగింజవేయఁగలము గాని శిశుహత్యకు వెఱచి కొన్ని దినవారములవఱకు సైరిం
 చుచున్నాము. కష్టపడి కన్నతండ్రి జాగ్రత్తో బోషించుకొనును గాక!

* 1908 సం॥ అక్టోబరు, అభినవసరస్వతి,

అయ్యలారా! ప్రబోధినికారుఁ డీపత్రక 1వ సంచికపై నా టేపించివ్రాసినమాట
 వింటిరా? పసిబిడ్డలపాలిటిపెనుమి త్రియై వెన్నెమ్మయని యొకరిత యున్నదట! అది
 నెలబాలయైన యీయభినవసరస్వతిని దన్ను కొనిపోఁజూచుచున్నదట. ఆవెన్నెమ్మ
 తానుకొప్పరానివానిచేపట్టినను నీపసిబిడ్డతండ్రియైన నాకుఁ బెద్దాడుపడుచట. అం
 దువలన దయదలచునని నేనూరుచున్నానట..... తాను బ్రాగ్దేశీయఁడౌటఁ గడు
 నాగరికుఁడవనియు, బుద్ధిశాలిననియు, నిందలియర్థము నందఱును గనుగొనలేరనియు
 నిట్లు వ్రాసినాఁడు.

ఎన్నా శ్మశ్రుమండియో తనమనసుననున్న కక్కసమంతయు వెల్లిపోను నీముక్క వ్రాసినాడు. కానిండు, ఆ చెప్పరానివానిమాట ముందుయోజితము. జగముఘట్టంగా బుట్టి చతుర్ముఖునకిల్లాలలు సకలదేవతా పూజనీయయయిన జగన్మాతయే నిరశనవ్రతుడనై శరత్త్రియ మొనరించివు తపమునకు మెచ్చినవచ్చి మాయింట నవతరించెఁగానివారిన్ని దినలె నెన్నఁ డెవ్వరిచే విసబడనిదై యొక్క వారికిమాత్రమేమాననీయయగు సామాన్యకాదు. అట్టిదానిపయికి, దన్ను కొనిపో సొకవేళ శత్రుప్రేరితయయి వెన్నె మ్మగవచ్చినను గంసప్రేరితయయి భగవదవతారమయిన వెన్నె నికి జన్నీ యవచ్చినచెన్న మ్మగతియేపట్టును. ఇదియనుం గాక యభినవసరస్వతి పురిటిలోనే యవాచ్యప్రసంగములతో నశుద్ధములగుదు ర్వాసనలతో బయలుదేరినదనియు నేను బాలకు దేవులాడుచున్నా ననియు వ్రాసిరి. మాకుఁ బదిదినములవఱకే పురుడుండుచుర్యోదగాని పదిదినములు గఁడచి నామకరణమయినతర్వాతఁగూడ నుండునదిలేదు. ఒక చెంప నభినవసరస్వతియని యుచ్చరించుచు మరలఁ బురుడనియనుట వారిబుద్ధికాశల్యమునకేతగు, బురిటిలోమాత్రము లోకముతోపాటు మాపిల్లలకు దుర్వాసనయుండుమాట సత్యమే. వారంఁజేఁ బ్రజాపతులుఁగానఁ బురిటిలోఁగూడ వారిపిల్లల కత్తరువాసనయే వెట్టుకొనిరి. ఆ ఘుఘుమాంపులు మాపిల్లల కెప్పటికినివఁడు. ఉన్నప్పటినుండి పరపురుషులవచ్చి పయినఁబడుచుండురు. ఉగ్ధబాలతోనే గొంతుపూడ వరిగింజవేయగలిగియుం బ్రకృతము శిశుహత్యకు వెఱచి కొన్ని దినములయినతుద స్త్రీహత్య గావించురట. సాధ్యమైనచో శిశుహత్యకు వెఱవకపోవచ్చును, స్త్రీహత్యకు వెఱవకపోవచ్చును, గోహత్యకు వెఱవకపోవచ్చును గాని, యభావమందు విరక్తిలేకున్న నెట్లు? గరుడధ్వజాఁడు కడు పునఁబడ్డదాదియే కంసుఁడు కనిమసుంగి కావలసినన్ని కానిపోనిచేతలు గావించెగాని కడకుఁ గాలుపురికి గమనముకట్టుట తనపాలే యైనది. మాసరస్వతి బాలయేయగుఁగాక, రాళ్లఁబొడచినను బావులేదు. అందఱును బాలలకు బాలకయయే దేవులాడుదురుగాని పాపాల కెవ్వరును దేవులాడరు. మాషత్రికయందలి ప్రసంగములు సత్కుల ప్రసూతులకును రుజుమాగ్ధవ్రజర్తకులకును వాచ్యములుకాని నాస్తికులకు. నవాచ్యములే, పదిదినములవఱకు పాలివారినే యశుద్ధులఁజేసెడి పసిపాప నశుద్ధవాసనల జిమ్ముట కా డేపించినయవివేకిని మరలనా డేపించుటకన్న నవివేకమేలేదని యిప్పటికింతటితో విరమించును.

1908 సం॥ అక్టోబరు ప్రబోధిని,
(అభినవసరస్వతి)

నీతిరహితములగు తుచ్ఛప్రసంగములే ప్రధానవ్యాసములు గాగలది యీపత్రిక యొక్క టీయె పల్లెనాటిలోఁబుట్టి ప్రబలినది. ఇందలి యసంగప్రసంగములకుఁ బ్రత్యుత్తరమిచ్చుటను నించుకయ్యున మా కవసరము గానుపించదు. ప్రపంచమునం దెన్నియో వాస్తాపత్రికలు కలవు. అవియన్నియు మొకసంఘమునుగూర్చియో, యొకపత్రమునుగూర్చియో, యొకవిద్యనుగూర్చియో, యొకభాషనుగూర్చియో, యొకదేశమును గూర్చియో, లేక యన్నిటిగూర్చియో, అభివృద్ధినిగోరి పాటుపగుదుఁ దమముఖ్యోద్దేశము ప్రధానవ్యాసములయందు వెల్లడించుచు నెట్లయినఁ బ్రబలనంద్రతికిఁ దెచ్చుట స్వాభావికమంటయున్నది. యీయభినవసరస్వతియో ప్రత్యేక మొకసంఘమునుమాపించుటయే ప్రధానోద్దేశముగ గానుపించుచు దుదకు గన్ను గానక దన్ను దాఁ దిట్టుకొనుచున్నది. ఇట్టియొక్కొక్కప్రలాపముల కొకవేళఁ బ్రత్యుత్తరమివ్వ నుద్యమించితిమేని త్రాఁగుబోతువానిఁ బలుకరించినట్లుగును.....మరికినీటిగుంటను కదిలించినకొలఁదిని దుర్వాసన హెచ్చుచుండును గాన నీతుచ్ఛప్రవాతల ఖండింపఁబూనుట యనన్వాయగంధములకుఁ బ్రబలహేతువని విడిచెదము. అనేకులు స్వకలఘటలు చిపాట్లు పెట్టి సవరింపఁబూని శ్రమపడి నిరర్థకమనివిడిచిన నట్టిదానితోడ మాకేమిప్రమేయము? వారిమాటల విని బుద్ధితెచ్చుకొనిన తెచ్చుకొనరిండు లేనన్న తనదుర్మార్గముననే పడియుండనిండు ఏతద్విసుర్వము.

1908 సం॥ నవంబరు డిశంబరు (అభినవసరస్వతి)

ప్రపంచమునఁ బ్రచురింపఁబడుపత్రికలు బహుజనసమ్మతములయి పలువిషయములఁ బ్రశంసించుచుండ నందుఁ బ్రబోధినిమాత్ర మొక్కకంసాలులుయభివృద్ధినిగోరియే వెలువడుచున్నయది... ఈప్రబోధిని వెలువడినను వెలువడకుండైనను లోకమున నానాటికి నాగరికతబలియుచుండుటచేఁ గమసాలులు కలావంతులగుదురనుటకుమాత్ర మించుకంతయు సంశయముండదు. ఒక్క కులాధికులుకారనియే నాయాశయముకాని తక్కినవిషయములలో “తుప్యతుదుర్జనః” అను న్యాయమున వృద్ధికివచ్చినవత్తురు గాక నూలు కల్లలాడి యొకయిట్లుజేయుమనినరీతి విద్యామారులయియున్న స్వకలఘట నుద్గరించుటకై...చేసెడి యుద్యమముమాత్రము శ్లాఘ్యతమమే.

కలాధిక్యతంగూర్చి పడెడిపాటుమాత్రము చివరకు జడఘనీష్టండగు చంటివాఁడు చందమామను బట్టుటకై శయములుచాచుక్రియ ననుకరింపకపోదు. శ్లో॥

“స్వగృహేపూజ్యతేమూఖః”॥ అనున్యాయమున మూఖుఁడతితరస్థలములలో వా జ్యోతిమంచేసైన సంభావింపఁబడకున్నను నింటమాత్రము వెండ్రముబిడ్డల నేడ్పించు కొనితినును. అటులనే ముఖ్యవర్ణులముచ్చటయటుండ హీనవర్ణులచేసైన నించుకంతపూ జనడయనికమసాలులు తమలోఁదమ రోహో మీరు వెద్దలన్న మీరు వెద్దలని పరస్పర గౌరవములునలుపుకొనుచు సంతోషపడినను నాలుగుముక్కలుచదువుకొనినునపూర్వలు కొండమీఁదనుండి క్రొందఁబడినయు, మనపూర్వులు కడుపునిండ నన్నముఁదినిని యు, మనపూర్వులు కొయ్యలు లెస్సఁ జెక్కఁగలిగినయు, వ్రాసికొనుచు మూఖుఁత ముల మూడుభుజులు గాఁ బొంగింపఁగలిగినను నెవ్వరిసో మేష్టయియఁ గర్చుగాలేడు. తండ్రి కొడుకునెత్తికొనిముద్దాడునపుడు బంగారపుకొండనియు, నన్నే లెడిదొరయని యు, నాపాలిటివేల్పరియు, నెన్నియోపలుకులుపలికి యాత్మ్యమ సంతృప్తిపఱచుకొనుఁ గాని యాకొమరుఁ డెన్నటికిని నితరులకడమాత్రము వైశేబ్యములచే వాద్యుఁడుకాఁబోఁ డు. ి” “బనియించితిమి సర్వజనవందనీయ సద్రుంహ్యోవ్యయపుఁ బయోరాశి యందు” అనివ్రాసికొనుటనుసాహసించిన కమసాలి యెట్టిమకృత్యమునకైన సాహసిం చును. బత్తులగా. అఖిలవేదశాస్త్రములును నాకాకుదిరుగజేసి యఱువది హోయనములు పరిశోధించినను విశ్వబ్రాహ్మణశేబ్యముకాని, తదగ్గవాయులుమీరినికాని, తద్వాయులకీయధికారముకలదనికాని, తేలదు. అటుతేల్చెడివిద్వాంసులు మీజాతి నున్న వరుసను విశ్వబ్రాహ్మణసౌరషేయశేబ్యములను సరిమైనవృత్పత్తిఁజెప్పి సశాస్త్రము గ సయుక్తికముగ మీయందు సార్థకతపఱచి ముందు నెలపత్రికలోఁ బ్రచురించునటు లఁజేయుఁడు. ఇదియునుఁగాక పూర్వముమీరు దేవునకీమి దేవునకుం దేవుఁడగు భూ దేవునకీమి భక్తులై పలికెలిగకతమ్మునఁ దచ్చబుతద్భవమగు బత్తులను ప్రతీతి వడసితిరి. “పోదునుమీకీర్తికాంత హొందినపిదపకో” అనునీతికనుగుణముగ మధ్యమధ్య మీలోఁ గొందఱు వివేకదురులై దురహంకారమున వలించుచినను బత్తులన్న పేరుమాత్రము మాయలేదు. నిజము దేశమందంతటను నగుసాలులు బ్రాహ్మణులకుఁ బూజానమ స్కారములుజరుపుచు విభేదములైయుండుట కనులారఁజూచుచున్నారము. అచ్చటియ గసాలులొక బ్రాహ్మణులకీ గాక భూద్రాదులకునైతము భృత్యప్రాయులై వారిచే హీన సంబోధనచేసిపిలువఁబడు మనుప్రసిద్ధముగమద్యసానాదిక్రియలనాచరించుచుండుట ప్ర

త్యక్తుము. అట్టి త్రాగుబోతులను నాత్మీయుల. క్రగ్రవర్ణులమునున, మనియా సంగొల్పుచు నసత్యాలాపములచే బ్రతికనింపెడివానివి త్రాగుబోతుకూతలలోలేక నావి త్రాగుబోతుల కూతలలో వేఱ చెప్పకొనవలసినపనిలేదు. పుత్రిక శ్రేవ్రాయ మొదలిడి పండితుండనని పేరు బెట్టుకొన్నవాఁడు ప్రతిపక్షులవ్రాతలు శాస్త్రీయుములగుయుట్లచే ఖండింపఁబూ నుగాని, “కూడనురుక లేక నాచుట్టుబలాదూరు”, అన్నట్టు లిందలియసంగత్రసంగముల కుఁ బ్రత్యుత్తరమిచ్చుట మాకనవసరమని యొప్పుటికిని వ్రాయఁడు. ఇందుకేకాబోలు “కసిబోనియమ్మ మసిబూసుకొనె”, నన్న సామెతపుట్టినది. శ్లో॥ “విభూషణంహాన మ పండితానాం,, అవిద్వాంసులకు హానధారణమే భూషణము..... సత్యప్రబోధినియొ క్కబాలిని వృద్ధికిఁదేఁ బ్రచురింపఁబడ నొకబాలిని దూషింప మాపుత్రికవెడలిననిక దా యాతఁడన్నది. కులములన్నియు నీశ్వరశంకేతితములై కలిగినవికలిగినట్లై తత్తదుచితనౌ రగములనందుచుండినవిగాని మధ్య వృద్ధికిఁదేఁబడునవికావు. ఇపుడువృద్ధికి రావలసిన కులమున కిదివఱకు వృద్ధిలేనట్లేకదా. ఇకఁ గులాభివృద్ధికై నీచకులకులందఱు నొకప త్రికప్రచురించుకొనవలసినదే. వేదవేదాంగబోధితులేమై తాము బ్రహ్మకులసంఘాతు లైయున్నప్పుడు మనమిట్టివారమని యొకరికొకరు దెలుపుకొనుచుఁ బ్రతికలేలవ్రాయవ లె. బ్రహ్మక్షుత్రియవైశ్యకూదులును, దదితరులును, తమకులాధిక్యముఁదెలుపుకొనుచు బ్రతికలుప్రచురింపి మండుటఁ గానము. అట్టిపుత్రిక వైశ్యయొకటియున్నదన్నను నది లోకమున నీచము గావ్యవహరింపఁబడుకులమున కుత్కృష్టతఁదేవవేలినది మఱేమి కాదు మూడవవర్ణమై యేకారణముననోజనులు లుప్తనిజభర్తృలయివతిఁలుటచే యజనాధ్యయ నదానాదులు మనకు స్మృతినీధములయియున్నవి కావునఁ దదాచరణ మర్హమని దా నబోధింపఁబడుచున్నది. అట్లు లగసాలులును బ్రధనవర్ణలై ప్రప్రథమున శాస్త్రీవిహితములగు సకలకర్మలును గలవారై క్షుత్రియవైశ్యాదులచేఁగూడ వండితులై యున్న ను మధ్యకాలమున నదియంతయు సంతరించి హీనస్థితికివచ్చినందున మరలమేము బుద్ధి మంతులమై తదున్న శిషితికిఁదే నీపుత్రికఁబ్రకటింపచున్నారమని యన్నచో శ్లో॥ “సం ధ్యాతిక్రమాంయస్య సప్తరాత్రపవిత్యతం, ఉన్మత్తదోషయైక్తో వాపునస్సంస్కార పుగ్ధాతి” అను శాసనోక్తి యేడుదినము లున్మత్తండ్లై సంధ్యవార్యత్వము మగూడ నుపనయనార్హుండగుననియుండ నెన్ని వేలయెండ్లుక్రిందనో నన్నికర్మలును నడుగంటి ప్ర ధనువణంబలని యెవ్వరికిఁ దెలియబడకయుండ మరలఁ దద్రూప్యాత్వముకొనాధించుకొ నునారు మొదల శ్రేవ్రాయశ్చిత్తముచే కుద్దులుకావలెనో యొకటివిమర్శింపవలె,

అంత? గానూ ఊ ప్రత్యక్షమయ్యెవారి,

ఒక వాడు జాడు తన జీవితము లో గొన్ని దినములు దోషియైయున్న ప్రాయశ్చి
 త్త శుద్ధుడగు గాని వలశములకువలశములే దోషపూరితములైయున్న ప్రాయశ్చిత్త మే
 ధర్మశాస్త్రమందును విధింపబడియుండదు. దోషికి ప్రాయశ్చిత్తము వివా శుద్ధిలేదు.
 కావున నీ పాపములను నగనాలులకు గులాధిక్యమువచ్చుట గొడ్రాలికి గొడుగు
 బుట్టుటవంటిదే కాని వేఱు కాదు. నిజమున కట్టియుత్పన్నతవచ్చినను రాకున్నను ద
 ద్వణుల మసిబూసి మారేడు గాఁడజేయ నేదియోయొక యంత్రమునుబన్నినవాఁడు
 స్వకులాధిక్యపువ్రాతలేవ్రానికొనక మరల బ్రాహ్మణులపే రలయెత్తవలె ఇరువణముల
 వారును బ్రాహ్మణులగుట యసంగతమని బ్రాహ్మణుల న బ్రాహ్మణులజేసిన గాని
 తాము బ్రాహ్మణులముకామనియా? సలే శాస్త్రచర్చయులులుంచి లోకానుభవమేమాత
 ము. ఒకసగ్నహతేత్రా రామాదులు మఱియొకనియనుభవములో 12 వత్సరములున్నంత
 నే ప్రథమునికి వానివిషయమయినహక్కు దొలగిపోవుచుండ వేలవత్సరములనుండి వీరి
 యధీనమయియున్న బ్రహ్మత్యము మరలదను కేరితిలభింపనున్నదో యోజింపుడు....
 మాపాపములకు సంఘమును దూషింపనే వెడలు గాక. ఒక సంఘమును భూషింపవెడ
 లిన యాపాపిక బ్రాహ్మణసంఘమునేమి సంఘకార్యమున సమర్పితస్వస్వుడైన
 నన్నేమి, మరల దూషింపవరకొనుట చేటుకాలమువచ్చికాదా? ఇట్టియెడ సభినవసర
 స్వతితస్సంఘదూషణకై వెడలినను నొకతప్పగాదు. ఏనను మత్పాపిక యుక్తియుక్తము
 గను, శాస్త్రసమ్మతముగను, బ్రబోధిని బూర్వపక్షముజేయుచున్నది కాని.....
 తిట్టుటలేదు... ..యెవరికులను లెవరి జీవాట్లు వెట్టి సవరింపబూనివిడిచినది
 గుంటూరువాణీప్రస్థులో బ్రమరింపించిన త గాదా మోటిములు సంపాదించియాచినవారికి
 దెలియఁగలదు.

? 1908 సం॥ అక్టోబరు ప్రబోధిని,

కామాక్షి

(అభయవచనములు)

మద్భక్తిశీలరగు విశ్వబ్రాహ్మణులారా! అభయవిహితములగు మదుస్తులాల కింపుఁ డాలకింపుఁడు!! మీసంస్కారణోదేక మభివృద్ధినేయును! మీయూహాల బెను పుఁడు! మీయుద్దేశముల నేకీభవింపుఁడు!

మీ యవ్యాజ కులభక్తి సపారముగ నొనర్పఁడు! మీవిద్యాతేజస్సులఁ దేజరిల్లఁ జేయుఁడు! మీవిముఖులకు భీతిలకుఁడు! మీకపటసుముఖులతోఁ గలియుకుఁడు! ప్రస్తుతము మీసంఘమునందుఁ గొందఱి కావంత మనస్తాప మువయమైనది. అందులో దాని నగ్లపఱచి మొగ్గరమునకుఁ దే నూహించుచున్నారు. ఈయుద్దేశము వలదువలదు. ఎవ్వఁడో యొకమూర్ఖుఁడు త్రాగుబోకునూతలతో నొటికిఁ దచ్చినట్లు విచ్చలవిడిగూసి నంతమాత్రమున మీకు హెచ్చుదగ్గునా? మీమలాధిక్యత కొలఁదియగునా? కించిద్దుణా గుణమెఱింగినసభ్యులెవ్వరును మి మ్మనాదరణసేయరు, ఆచారికాధము గౌరవింపరు. అతఁడా డేపించినకొలఁది మీయంతరంగములఁ బ్రజ్వలించుఁడు. ఆతఁ డధికప్రసంగ ముల కాలహలము. అతఁ డున్నాడుఁడై కన్ను గానక తన్నుఁదాఁ డిట్టుకొనుచున్నాఁ డు; క్రొత్తబిచ్చ గాడనని కొట్టుకొనుచున్నాఁడు. బాలినీలిలేని యానూతలకు భీతివడి యాతని కడలింతుట భావ్యమా? దుగభిమాను లెవ్వఁగో వానిమాటలువినియఱు, వానిచే ప్పలుచూచి యు, సంతసించి మేనువెంచి మనశ్శ్చంచలురై తిరుగుచుండినమాత్రమున మీకేమి తొందర? వాఁడెన్నియో వేషములువేయఁగలఁడు, వేసినయన్నిటిని తెలిసి యూఱుకొనుఁడు! ఇటీవల నామూఢుఁడు గూఢాకారంబున మీసంఘకార్యస్థానము ననురాలేదా? వచ్చి తనపేరు వెళ్లఁబెఱెనా? లేదులేదు. మాఱుపేరు నెఱ్ఱికొని తన యనామకత్వమే సిరపఱచెఁగదా! శాసుకుల కనామకునితోఁ బనియేమి? మీరభిప్రయికి వచ్చుట యతనికులమున కనర్థదాయకమట! మీశోభ యతినికి రోగమట! వేయెల మీరెంతవై భవముతో విఱ్ఱివీ గెదరో, అతఁ డంత కండ్లకుఁ గంపగట్టుకొనునట! మీరు మనఃపూర్వకముగ శత్రుత్వముఁ దీర్చుకొనఁగోరితి లేని విద్యాసంపదలఁ బూర్వరీతి నభి వృద్ధినేయుఁడు. కీర్వలేక కుల్లికుల్లి యతఁ డంతటితో నశించును, సత్యముగ నామాట నమ్ముఁడు! సంశయింపకుఁడు!! ధీరస్వాంతులుకండు!!!

ప్రధానపోషకులు.

1 శ్రీ శ్రీ జగద్గురు విరూపాక్షస్వాములవారు.

2 శ్రీ రాజా కోటగిరి వెంకటకృష్ణారావు బహదరు
జమీందారుగారు గంపలగూడెం

3 శ్రీ శ్రీ జగద్గురు పుష్పగిరిస్వాములవారు.
పోషకులు.

1 శ్రీ రాజా నారయస్వారావు సింహాద్ర్యస్వారావు బహదరు
జమీందారులు, నూజివీడు.

2 అల్లాడి లక్ష్మణారావుగారు కరణము జంగపల్లి

3 రామసింగుగారు నెల్లట్ల మాచురపు సంసానము మానేజరు నెల్లట్ల

4 రంగావర్ణుల హనుమయ్యగారు జిల్లాకోర్టువకీలు గుంటూరు

5 తాడేపల్లి లక్ష్మీనరసింహారావుగారు మక్తాదారు చొల్లేరు

6 బీరకాయల రామారావు దేశముఖుగారు రాయగిరి

సహాయులు.

1 అన్నము రాజు సుబ్బారావుగారు నండుూరు.

2 నండుూరు నరసింహారావుగారు, కరణం, నండుూరు.

3 నైషధము సీతాకాంతముగారు మోరంపూడి.

4 మెదకు శేషారావు దేశముఖుగారు, నల్లపల్లి.

5 పరాంకుశ రావు దేశముఖుగారు, యాడారం.

6 కుప్పా శంకరశాస్త్రిగారు, చివలూరు.

7 గంభీర రావు దేశాయిగారు, లింగన్నపేట.

8 నారసింహారెడ్డి దేశాయిగారు, కాసరబాద.

9 కొండపల్లి అనంతరామయ్యగారు, వకీలు, జోనగాం.

10 పిరాట్ల సీతాకాంతముగారు, చింతపల్లి.

11 కాకుమాను హనుమయ్యగారు, నర్సారావుపేట.

12 తంగెడ నరసింహారావుగారు, కరణం, మోర్జంపాడు.

13 వెలుగూరి పిచ్చయ్యగారు, కొదమగుండ్ల.

14 తుమురుగోటి నరసింహారావుగారు, తిరుమలగిరి.

15 గొల్లపూడి వేంకటసుబ్బారావుగారు, వాల్కర్లుబదర్లు, ఏజంటు.

16 దొందుకూరి బ్రహ్మాచీక్షతులుగారు గుంటూరు.